

*

В самоті, гризоті
Давні сни золоті
Розійшлися, розплились,
Наче дим по лугах,

I вже ти, як колись,
Не являєшся в снах!

I не раз в сумний час
Гадка чорна летить:
Що невже ж ти нараз
Перестала любить?

I не раз ми ся снить,
Що горов надо мнов
Сяє місяць блідий,
Пахне свіжов травов,
Ліс шумить молодий,
Вдалі потік журчить,
А довкола хрести,
Другий ліс кам'яний.

I здаєсь ми, що ти
Тихо-тихо лежиш
Під хрестом, під травов,
I на місяць глядиш.
Але ні, гляну знов —
I твоє й не твоє
Te могильне лице!..

Hi, не ти се лежиш
Під хрестом, під травов!..
Hi, і не за тобов
Я тут плакать прийшов!
Се лежить тут моя
Затолоченая,
Схоронена любов!